

представящ малцинството и това взаимодействие се определя от интересите и целите на елита.

Процесът на формиране на „ромския елит“ и на ромската етническа група, като политическа общност – група с признати права вътре в румънската политическа система е специфичен; в този процес, **държавата е определящ фактор**. Държавата регулира начина, по който елитът е „наименуван“, „назначаван“, „етикиран“, държавата като представител на доминиращата група определя кой е „дискусионен партньор“ или „враг“ на обществото. Геамбашу приема, че рекрутирането на „ромския елит“ е важен процес, защото чрез него държавата разпознава и общува с ромите. В анализа се акцентира на факта, че елитните ромски кръгове се опитват да получат позиции, които да им дадат финансов и символен капитал и власт. Те се стремят да трансформират своята общност в „самоосъзната политическа същност“ и да подобрят собствения си статус. Защото ромската общност няма полезни вътрешни ресурси, които могат да бъдат мобилизирани в тази посока, различните кръгове на „елита“ се съревновават за придобиване на по-голям дял от ресурсите, осигурени от държавата. В статията се подчертава, че на основата на проведените интервюта може да се направи изводът, че ромските политици очакват да придобият легитимност в статуса си на партньори в диалога и сътрудничеството с политиките румънци, защото „ромският елит“ няма контрол върху каналите на мобилност и йерархичните позиции, които са достъпни за ромите. От своя страна, държавата има различни механизми, чрез които контролира формирането на „ромски елит“:

- единият е създаването на НПО. В Румъния има стотици НПО, които се занимават с проблеми на ромите; проектите са нараснали от 19 през 1990 до 300 през 2000 г.;
- друг механизъм, е свързан със създаване на програми и национална политика към ромите;
- трети, се отнася до въвеждането на позитивната дискриминация в образованието и различни публични дейности.

Важна особеност при формирането на „ромския елит“ е свързана с факта, че доминиращият елит в Румъния смята ромската общност за единна и хомогенна група, с определени граници¹²³, според този автор; а „ромският елит“ показва и възпроизвежда хетерогенност и сегментирана природа на ромската общност в Румъния; факт потвърден от многобройността на демонстрираните интереси, цели и формации.

¹²³ Подход, който Брубейкър нарича „групизъм“ (Brubaker 2001).